

1 Neviditelný vítr

CÍL: Žáci jsou přes prožitek uvedeni do tématu, tělesné vnímání a smyslové poznávání.

ČAS: 10 min.

POMŮCKY: volitelné: balónek, papíry, zrcátka, mouka, šátky/stuhy, další vzdušné materiály.

POSTUP: Pedagog uvede aktivitu: Vítr nikdo neviděl, ale můžeme mu naslouchat, vidět, jak se projevuje. Nebo se zeptá: *Kdo z vás viděl vítr?* Někdy se projevuje docela silně, až hrozivě, ale dokáže být i jemný. *Jaké zvuky vydává? Jak by se dal popsat?* Pedagog sesbírá pár slov (např. sloves: fouká, bere, co mu přijde do cesty, sviští, lechtá...) vyjadřujících intenzitu větru. Pak zapojíme tělo a uděláme si jednoduchá dechová cvičení. Foukáme různou intenzitou. Žáci mohou foukat do balonku, papíru, zrcátka (důkaz vody v těle). Pokud to podmínky dovolí, tak i do sypkého materiálu, jako je mouka.

ROZŠÍŘENÍ AKTIVITY: Zobrazit tělem: rukama a rameny pohyb větru – různou sílu, k pohybu můžeme použít šátky/stuhy. Pak se žáci vydají do prostoru třídy – pedagog bude představovat silný vítr a děti „odfoukné“, tuto roli převzme pak dobrovolný žák a střídají se v zadávání intenzity větru. Žáci mohou v závěru představovat i strom ve větru (dobré cvičení pro uklidnění, uzemnění). Aktivitu můžeme doplnit i o kontakt. Pokud je vhodná atmosféra a kolektiv, žáci představující vítr mohou své spolužáky jemně pohladit prsty nebo přes šátek, polechtat vlasy jako větřík apod.

